

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΜΠ

Για τις πρόσφατες Πρυτανικές εκλογές

Οι Πρυτανικές εκλογές που έγιναν πριν λίγες ημέρες στα Πανεπιστήμια, και στο ΕΜΠ, κατήργησαν το δικαίωμα των φοιτητών και των εργαζομένων να έχουν λόγο στη διοίκηση του Ιδρύματος. Ο Νόμος Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου κλείνει πονηρά το μάτι στα μέλη ΔΕΠ, λέγοντάς τους ότι «το ΕΜΠ είναι μόνον τα μέλη ΔΕΠ» ή «οι μόνοι ικανοί να παίρνουν αποφάσεις είναι τα μέλη ΔΕΠ», για να τους αφαιρέσει, βέβαια, στη συνέχεια και αυτό το «προνόμιο», θεωρώντας τους ανίκανους να αποφασίζουν, παρά μεταξύ εντεταλμένων, προκαθορισμένων επιλογών. Αν δεχθεί κανείς μια τέτοια αντίληψη, δηλαδή, μια εγωιστική ταύτιση της πολυτεχνειακής κοινότητας με τις απόψεις και τις επιθυμίες μόνο των μελών ΔΕΠ, δεν μπορεί παρά να πυροδοτήσει αντίστοιχες συμπεριφορές («το πανεπιστήμιο υπάρχει μόνο για τους φοιτητές του» ή «τίποτε στο πανεπιστήμιο δεν μπορεί να γίνει χωρίς τους εργαζόμενους»).

Δεν χρειάζεται καμιά μαντική ικανότητα για να προβλέψει κανείς ότι ο μονομερής και αυταρχικός τρόπος που εισάγει ο νέος Νόμος, η αγνόηση της φωνής και της βούλησης του πολυπληθέστερου τμήματος της ακαδημαϊκής κοινότητας, θα την κατακερματίσει ακόμη περισσότερο, θα την ωθήσει σε οξύτερες αντιθέσεις. Αν, μάλιστα, γίνει προσπάθεια επιβολής κάτω από το λάβαρο “Dura lex, sed lex” («σκληρός νόμος, αλλά νόμος») θα είναι σαν να προσπαθείς να σβήσεις τη φωτιά, ρίχνοντας βενζίνη. Η δημοκρατία, η βαθιά και ουσιαστική δημοκρατία, η συζήτηση, η κατανόηση, ειδικά των φοιτητών που βρίσκονται σε αδιέξοδα πρωτοφανή για τη γενιά μας, μπορούν να προσφέρουν στο ΕΜΠ την ενότητα και την ομοψυχία που χρειάζεται σήμερα, περισσότερο από κάθε φορά, και όχι ο βούρδουλας.

Οι Πρυτανικές εκλογές αυτές σημαδεύτηκαν, επίσης, από την ιταμή συμπεριφορά του Σ.Ι. του ΕΜΠ (όπως, επίσης, και των Σ.Ι. σε όλα τα πανεπιστήμια, με αντίστοιχες πράξεις-καρμπόν), το οποίο κυνικά και χωρίς προσχήματα απέκλεισε υποψήφιους με φρονηματικά κριτήρια, «στήνοντας» ουσιαστικά τις εκλογές. Πρόκειται για «στίγμα» στην ιστορία του ΕΜΠ. Το Σ.Ι. του ΕΜΠ, μόνο του, έδωσε τη χαριστική βολή στην αξιοπιστία του θεσμού. Δεν μπορεί να ισχυριστεί ποτέ ξανά ότι εκπροσωπεί την πολυτεχνειακή κοινότητα, αφού απέδειξε ότι δεν έχει κανένα ηθικό και δεοντολογικό φραγμό για να προχωρήσει σε πράξεις, που μέχρι λίγες μέρες πριν φαινόταν αδιανόητες. Η αντίσταση των μελών ΔΕΠ στον ξεπεσμό του νέου Νόμου και του Σ.Ι. εκφράστηκε με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Δεν είναι τυχαίο, βέβαια, ότι ο «εκλεκτός» υποψήφιος του Σ.Ι., για τον οποίο επιφυλάχθηκαν διθυραμβικά σχόλια στην εισήγηση-προεκλογικό φυλλάδιο του Σ.Ι. και ο μέγιστος αριθμός των ψήφων, βρέθηκε εκτός δεύτερου γύρου.

Η θέση μας είναι καθαρή και σταθερή. Ο Νόμος Διαμαντοπούλου- Αρβανιτόπουλου βυθίζει σε παρακμή και παράλυση τα πανεπιστήμια, κάθε μέρα που περνάει όλο και περισσότερο. Πρέπει να καταργηθεί, μαζί με ό,τι αυτός έφερε. Θα πρέπει να ξαναγίνουν εκλογές, ελεύθερες αυτή τη φορά, με συμμετοχή ολόκληρης της πολυτεχνειακής κοινότητας. Το ίδιο,

ακριβώς, θα υποστηρίζαμε όποιος και αν επικρατούσε σε αυτές τις Πρυτανικές εκλογές-παρωδία.

Το μέλλον του ΕΜΠ μοιάζει σκοτεινό και αβέβαιο. Αν η κυβερνητική και μνημονιακή πολιτική περάσει ολοκληρωτικά και εμπεδωθεί, το ΕΜΠ, καθημαγμένο και αδύναμο, σκιά του εαυτού του, θα μπει σε μόνιμη τροχιά παρακμής. Γι' αυτό διαφωνούμε ριζικά με όσους προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα του ΕΜΠ, αφήνοντας απέξω, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τις πρωταρχικές αιτίες τους. Με καχεκτικούς προϋπολογισμούς και ληστεμένα αποθεματικά, με μισή και διαλυμένη τη διοικητική του δομή, με τους φοιτητές χωρίς διέξοδο, με εξοντωμένους οικονομικά και ηθικά τους δασκάλους του, τίποτε καλό δεν μπορεί να προκύψει.

Η μόνη λύση είναι να εμπιστευτούμε ξανά τους εαυτούς μας, να βρούμε, φοιτητές-καθηγητές- εργαζόμενοι, αυτά που μας ενώνουν, να κοιτάξουμε κατάματα τον αντίπαλο και να πούμε «ως εδώ!». Την προηγούμενη χρονιά, στην πιο βάρβαρη επίθεση που δέχτηκε ποτέ το ΕΜΠ με τις διαθεσιμότητες – απολύσεις εργαζομένων, σε ένα βαθμό το κάναμε και το καταφέραμε. Η νέα χρονιά, πρέπει να είναι η χρονιά της ελπίδας και της μεγάλης μάχης.

Ας προετοιμαζόμαστε, αναλογιζόμενοι κάτι που είπε ο Αϊνστάιν:

«Ο χωρίς σκέψη σεβασμός προς την εξουσία είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της αλήθειας».

16.07.2014